

Af *Holger Hansen* til forsvarsministeren:
„Vil forsvarsministeren ændre bestemmelsen om vederlag til kvarterværter for forsvarets befalingsmænd og menige ved kommende militære manøvrer og øvelser med forhøjelse af disse vederlag for øje?“

Holger Hansen: I denne tid udbetales der, jeg tror, det kaldes kvartergodtgørelse, til de mange mennesker, der under de store efterårsmanøvrer har haft soldater indkvarteret.

Mange af disse værter vidste vel nok, at de kunne vente at få betaling for den ulejlighed, det altid vil være forbundet med at have mange eller måske få soldater indkvarteret. En del af de steder, soldaterne indkvarteredes, var man ikke klar over, at der var penge i vente; men for alle tror jeg det gælder, at overraskelsen var stor, da sognefogden kom med pengene: 15 øre pr. mand pr. dag.

Nu tror jeg, det er rigtigt at sige, at soldaterne de allerfleste steder var velkomne. Man har rundt på gårdene — for det er jo fortrinsvis landbrugerne, der må holde for — taget vel imod, enten det så drejede sig om et par stykker eller måske som i et tilfælde, jeg kender, om 110. Jeg tror, at mange officerer og befalingsmænd i øvrigt har fået en seng at sove i, selv om de intet krav havde derpå. Der er vist også udskænket adskillige kopper kaffe fra landhusmødrenes køkkener i de dage. Man har set stort på, at en måske stor styrke nogle dage har været lidt i vejen i den daglige drift.

Alt dette er jo i orden; vi må være glade for, at befolkningen har taget vel imod soldaterne. Men det virker lidt mærkeligt, at det, man byder som en godtgørelse for ulejligheden, er et beløb, der i dag ikke har noget som helst med godtgørelse at gøre: 15 øre om dagen. Jeg kender et eksempel, hvor en gård havde 19 menige og 2 befalingsmænd i 2 dage. Det kunne blive til 6 kroner og 30 øre. De to befalingsmænd havde endda en seng at sove i.

Dette virker latterligt, og hverken den højtærede forsvarsminister eller jeg ønsker, at forsvaret skal gøres til latter. Det er symbolske beløb, der her er tale om, og jeg tror, at mange kvarterværter hellere

havde været fri for at modtage sådanne småskillinger. Endelig kan man tænke sig, hvad denne udbetaling koster i administration. Forsvaret skal udfærdige lister på basis af indberetninger fra afdelinger og underafdelinger, pengene tilsendes dernæst sognefogderne, som så skal udbringe disse få øre mange steder i et sogn.

Jeg mener, at dette bør tages op til ændring. Jeg mener ikke, forsvaret kan være tjent med den nuværende ordning. Jeg tror heller ikke, det er rimeligt at lade kvartergodtgørelserne ophøre. Derfor spørger jeg den højtærede minister: er man villig til at søge disse takster ændret med en forhøjelse for øje?

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg kan sige til det ærede medlem, at jeg for så vidt er enig i hans betragtninger. Nu ligger det jo imidlertid sådan, at disse takster for indkvarteringsgodtgørelse er fastsat i selve indkvarteringsloven, der i øvrigt hører under indenrigsministeriet, og derfor kan jeg jo ikke på egen hånd ændre taksterne; men det må ske, hvis det skal ske, ved en lovændring. De nuværende takster blev fastsat i 1939. Indkvarteringsloven var til behandling i 1959, hvor også dette spørgsmål drøftedes, men hvor der ikke skete nogen ændring. Der er imidlertid nu optaget forhandlinger mellem forsvarsministeriet og indenrigsministeriet med det for øje at regulere — og for ikke at afstedkomme nogen misforståelse må jeg sige: regulere i opadgående retning — disse takster.

Holger Hansen: Jeg kan takke ministeren for svaret. Jeg var vel klar over, at disse takster er fastsat i en lov under indenrigsministeriet, men det forekom mig, at selve spørgsmålet i første række i hvert fald måtte interessere forsvarsministeren, under hvem ikke blot det direkte forsvar, men også det klima, vi gerne skulle skabe for forsvaret, hører. Jeg siger tak for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kai Moltke* til boligministeren:

„Ågter boligministeren i overensstemmelse med tidligere afgivne erklæringer efter diskontoforhøjelsen i folketin-